

CHRISTIANVS GOTTLIEB IOECHER

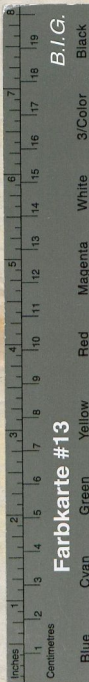
ORDINIS PHILOSOPHORVM PROCANCELLARIVS

S. P. D.

MAGISTERII CANDIDATIS.

erigenda ingenia, confirmandos in studiis animos, alliciendosque ad literas spe praemiorum iuvenes, infirmum esse vim et vsum honorum qui in Academiis distribuantur, nisi nemo temere negauerit; fluctare tamen literarissimos quosque in eo haerere eosdem vides, si temporis articulum determinare conatur, quo primum ista brabea dispenfauerint in scholis doctores. Communis est enim maxime probabilis sententia, ante seculum duodecimum et decimum tertium eiusmodi literariorum ciclos non fuisse in vfu. Verum enim vero HERMANNVS KIRCHNERVS, Ictus olim et historicus Academiae Marpurgensis, in oratione de *illustratissimae familiae ducibus et principibus, de comitibus ac baronibus, de nobilibus etc. in Academiis, superioribus sculis, magistris et doctoribus promotis*, quae in Orationum eius volumine secundo p. 65 extat, iam decimo saeculo artium Magistrum in Germania se inuenisse existimat, illustrem virum PHILIPPVM, in Henrici Aulicum, de quo ita pronuntiat: *Iure admirerur magistrorum omnium primum, quem ex Germanorum nobilitate annales nostri nominatum expressim qui Henrici Aucupis historia praedicator, tum nobili genere, tum eruditione, tum iudicio et consilio singulari.* Et post alia: *Maxime vero cum unicum magistrorum nomen hoc qui exemplum non existimet? Primum fere omnium magistrorum, quem ex historiis nostris sciamus, in Germania summum summi principis consiliarium, et longe fortissimi et laudatissimi consilii, nobilissimique ordinis et illustri principem ac auctorem nomen hic dormitasse Homerum atque humani quicquam passum esse KIRCHNERVM, mihi est peritissimum.* Quem enim fugit, Magistri etius *isacopaganus eius* axioma, quam doctorem in scholis ornamentum fuisse, iis tribuunt, quibus praecipua rerum quarundam cura inquamque praefecturam gerebant, quemadmodum magistrus equitum, magistrus scripturae, magistrus fidei, magistrus horrorem, iurium, magistrus palatii habemus ea aetate quamplurimos; quibus aulae luminibus iste Henrici Aucupis PHILIPPVS, reclusus quam vnum doctorem adscribitur. SIMON FRIDER. HAHNIVS eiusmodi scholasticorum honorum saeculo quoque decimo, in quadam Oratorum RVM praepotorem Epistola, vestigiis aliquid deprehendisse sibi videtur, in qua Imperator GERBERTVM diuionum peritissimum ophiae supra laeureatum vocat; e quo concludit HAHNIVS, fuisse iam tunc promotiones, minimum apud Philosophos in vfu, in *Introspiciendum* Tom. II. p. 168. Epistola Imperatoris qua istis vtriusque verbis, est inter Gerbertanas CLIII, extatque inter reliquias eius, in Bibliopis Tomo XVII. p. 689, atque hanc gerit in fronte inscriptionem. *G. Diuionum peritissimo atque tribus philosophiae partibus laureato, Otto praemissis ita literas aufpicatur Imperator: Amanatissime Vestrae dilectioni, omnibus venerandam nobis adiungi volumus excellentiam, et tantam nobiscum Stabilitatem adaptamus, quia vestrae doctrinae disciplinae proceritas vestrae simplicitati semper fuit haud fastidiosis auribus. fuerit GERBERTI apud Imperatorem existimatio. Et si dicendum quod res est, GERBERTVS licetis apprime gratinstructus, Altrotrae supra genti saeculi sui gnarus, atque doctrina omnibus itius aetatis palmam in occidente praeripiebat. His artibus cum adeo pulmo aulis e monasterio Floriacensi vocatus, Robertum Galliarum regem, tum vero Ortonis II. in Germania filium, qui dein sub Ortonis in regno secutus est, licetis imbutus, Remensem episcopatum ideo Hugonis Capeti beneficio aduerso, fauente Ortone porro Rauenatum us, et eodem Ortone parocinante, tandem in summam romanae ecclesiae sedem sub SYLVESTRIO II. nomine elatus est. Tribuerunt haec saeculorum illorum tenebris viuentes, quibus liceras nosse et supra vulgus sapere, crimini erat, magicis artibus, atque IOHANNES WOLMERAB. T. I. p. 620. e PETRO praemonstratensi et BENNONE obseruat, GERBERTVM iuuenem in Hispaniam et quidem Hispanin depho Saraceno magiae perito adhaesit, atque apud eum non eruditione solum, sed et ambitione creuit. Quid quod MARTINVS POLONVS DOO. non erubescat dicere, GERBERTVM diabolo per incantationes accito, homagium fecisse, vt sibi omnia ad votum succederent? Ast GERBERTVS, BZOVIVM, NAVDEVM, celeb. KOELERVM et alios plures iam olim defensores nactus est, ita eius causam nuper egit auctor ico idiomate pontificum vitas exponit, et Tom. II. p. 307, ex mea sententia vere de eo pronuntiat: *C'etoit alors le Siecle des diableries: mais ce pas que le Demon puisse disposer des dignites: et postalial: Il etoit le plus habile homme de son tems, fin, rusé, politique, sachant parfaitement Voila en quoi consisteroient tous ses sortileges.* Quidquid vero eius sit, GERBERTVM doctrina supra perosque suae aetatis homines canficiabitur, quod scripta eius, fama et existimatio abunde probant. In eo vero VHAHNIO accedam, quod Magisterii philosophici gratinstructus, impetrare a me nequeam possum. Nullus enim itius aut sequentium temporum Scriptor, graduum academicorum em: et qui GERBERTI fata ac merita ex instituto illustrarunt, BENNO, DITHMARVS, MATTHAEVS WESTMONASTERIENSIS, ONIVS, BARONIVS, FLEVRIVS, anonymus gallus pontificum biographus, de ea honoris acceptione penitus tacent. Quin et ipse pitollis quibus plurima vitae suae momenta illustrat, ne verbulo quidem de eiusmodi dignitate sibi collata, quicquam commemorat. Ita erba, quibus nictur HAHNIVS, id quod probare debent, minime afferunt. Tribus philosophiae partibus laureatus dicitur, qui triplici ione laurea dignus est, aut cuius in philosophia disciplinarum eminentior cognitio, triplicem quasi lauream imponit. Absoluebat oribus philosophiae circulus, trium artium, Grammaticae, Rhetoricae, et Dialecticae studio, in quibus cum ad solidiorem doctrinam grassa- vs, vt de Matheseos perita taciam, triplici cum laurea Imperator dignum pronuntiat. Quibus omnibus rite expensis, in ea adhuc per- e saeculum XII. aut XIII. honores et gradus academicos non fuisse adhibitos, atque in ea opinione inde maximo opere confirmamur, quod ante omnino academiae fuerint conditae. Celebratur equidem iam ante ea tempora schola Parisiensis. Sed quemadmodum inter scholam in- ingens intercedit discrimen: ita Parisiensem scholam iam ante istud aecum suos habuisse praepoteres, quemadmodum monasteriis sui erant scholasticis, libenter concedimus, alic publico ac solenni ritu artium doctores fuisse creatos, tandem dubitamus, donec monumentis magis idoneis probetur contrarium. Manet interem literis adhuc hodie suos honores, quarum cum in hac etiam Academia quotannis praemia et ornamenta distribuantur, ad eadem nunc quoque capessenda studiosos iuuenes vobis arguo inuito. Facio id auctoritate atque auspicijs Serenissimi et Reuerendissimi Principis, Domini HENRICI, Ducis Saxoniae, Iuliae, Clinae, Montium, Angriae, Westphaliae, postulati Administatoris episcopatus Martisburgensis, Landgrauii Thuringiae, Marchionis Misniae, et et superioris ac inferioris Lusatie, comitis principali dignitate Hembergerici, comitis de Marca et Ravensberg, Domini in Rauenstein, Cancellarii huius Academiae perpetui, Domini meo clementissimi, qui eminentis Procancellarii munus mihi hoc tempore demandauit. Agite itaque, qui in Musarum castris adhuc foriter egistis, et ad brabea aspiratis, earum cultoribus destinata, ad me accedite et nomina date; de beneuolentia nostri Ordinis persuasi, qui aditum vobis ad fumos in Philosophia honores, me interprete patefaciat et munit. P. P. Lipsiae A. R. S. M. DCCO. XXXV. Domini. I. Aduentus.*

L'ITERIS IO. CHRISTIANI LANGENHEMIL

